

[Alfred Andersen.]

Jeg ved, at det ogsaa er Teknikernes Opfattelse —, at Digerne maa gøres højere og bredere, saafremt man i Fremtiden vil undgaa lignende Katastrofer. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, subsidiært den højtærede Arbejds- og Socialminister, at se villigt paa dette Spørgsmaal og stille sig imødekommende over for Andragende om Tilskud til Digernes Istandsættelse og Forhøjelse samt Tilskud til Markskader, som maatte fremkomme. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om han ikke maatte finde det betimeligt, at der ligesom i 1921 nedsættes en Kommission til at tage sig af Spørgsmaalet og fremkomme med Forslag om en Tilskudsordning. Jeg tror, den højtærede Minister vil være enig med mig i, at det er en Sag, som det haster meget stærkt med.

Hvad der gælder Dige- og Pumpelagene, gælder i lige saa høj Grad de mange Familier fra Randers og nærmeste Kommuner, der saa Resultatet af mange Aars Slid og Spar-sommelighed gaa til Grunde i Stormfloden. Jeg mener ikke, det skal være saaledes, at der skal ydes Erstatning for smaa Skader, men hvor der er Tale om Hjem, der er blevet fuldkommen ødelagt af Stormfloden, hvor alt Indboet er faldet fra hinanden, bør der fra Statens Side kunne ydes et Tilskud, og jeg henstiller meget varmt til den højtærede Minister at se ogsaa paa dette Forhold.

Endelig er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil bede den højtærede Undervisningsminister rette sin Opmærksomhed imod. Det er de Statstilskud, der ydes til Lærerlønninger i Aftenskolen og Ungdomsskolen for ufaglærte. Da disse Tilskud i 1942 fastsattes, dækkede de ca. Halvdelen af Udgiften til Lærerlønninger. I den forløbne Tid har det været nødvendigt at dyrtidsregulere Lærerlønningerne ved disse Skoler ikke alene af Retfærdighedsgrunde, men ogsaa simpelt hen fordi Lærerne mange Steder nægtede at paatage sig denne Undervisning, medmindre de opnaaede en væsentlig højere Timebetaling og helst en Timebetaling, der laa over Gennemsnittet af det, der kunde opnaas i Børneskolen. Herved er Aftenskolerne blevet uhyre vanskeligt stillet økonomisk set. De kan ganske vist henvende sig til deres respektive Kommunalbestyrelser og bede om forhøjet Tilskud derfra, men da Kommunerne i Forvejen — det gælder i hvert Fald inde i Byerne — er oppe paa meget store Ydelser til Aftenskolerne, vil man herfra med Berettigelse kunne hævde, at Staten maa bære sin Andel af

den Regulering, der har fundet Sted. Lad mig minde om, at da vi i 1942 fastsatte Statens Tilskud til Lærerlønninger ved Ungdomsskolen for ufaglærte til 2 Kr. pr. læst Time, var det ud fra den Betragtning, at Lærernes Timeløn ved Aftenskoleundervisningen paa daværende Tidspunkt var ca. 4 Kr. pr. Time. Man vil altsaa heraf se, at Statstilskuddet burde forhøjes med mindst 1 Kr. pr. Time.

Nu er det ganske vist saaledes, at Bykommunerne har Pligt til at oprette Ungdomsskoler for ufaglærte, men naar man Tid efter anden vælter større og større Udgifter over paa Kommunerne, saa taber disse vel noget af Lysten til at propagandere for Ungdomsskolerne, saa meget mere som det efterhaanden er gaaet op for alle, at denne Skoleform først faar sin rette Værdi, naar den gøres obligatorisk for Eleverne. Men det er jo et Spørgsmaal, som kan afgøres ved Lovens Revision i 1947. Det skal jeg altsaa ikke bebyrde den højtærede Undervisningsminister med, bl. a. ogsaa af den Grund, at der kan ske saa meget fra Lørdag Aften til Mandag Morgen, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister allerede nu at søge Statstilskuddet til Lærerlønninger forhøjet og herved bidrage til, at Aftenskolerne ikke af den Grund hemmes i deres fortrinlige Virksomhed.

Sluttelig er der et Spørgsmaal, som jeg ved interesserer i hvert Fald Bykommunerne meget stærkt, et Spørgsmaal, som jeg gerne vil rette til den højtærede Indenrigsminister: Hvornaar kommer vi af med de Bunkers, der blev bygget forrige Sommer? Jeg retter ikke dette Spørgsmaal af rent æstetiske Grunde, selv om jeg indrømmer, at hvis man i Dag gaar over Raadhuspladsen i København, saa har man mere Indtryk af at befinde sig i en afrikansk Negerlandsby end i en nordisk Storstad, men jeg gør det, fordi Kommuner og private i mange Tilfælde ønsker at anvende disse Grunde, der her er Tale om, til andet Formaal, og jeg gør det ogsaa, fordi jeg har den Opfattelse, at disse Bunkers, der maaske skulde ligge til et eller andet Tidspunkt, hvor de kunde gaa ind i en kommende Militærordning, ikke har nogen som helst Værdi under en eventuel senere Krig. Maaske kan den højtærede Minister ikke paa nuværende Tidspunkt afgive et konkret Svar. Jeg vil derfor gerne henstille, at Ministeren i hvert Tilfælde drager Omsorg for, at motiverede Andragender fra Kommunerne om Nedlæggelse af bestemte Bunkers bliver imødekommet, saa at man ikke fra Statens civile Luftværns Side lægger Hin-